

GORÉ SRCA

VJERSKI TJEĐNIK

GOD. III.

ZAGREB, 23. SVIBNJA 1948.

Biagoslaven da je
Bož Otac, i jedinorode-
ni Svet Božji Sveti tako-
der Duš.

Iz Mise na blagdan
Prevestog Trojstva

BROJ 19.

NAJVEĆA TAJNA

Po obali afričkoga mora kćeo je jedna misao našega razuma, jedna dan od najvećih kršćanskih učenja. Seće li razmišlja: »Kako je to moguće, da bude jedan Bog u tri znaja samoga sebe od vječka. Rodeosobe? I dok je tako razmišlja, na umu Božjem. Ona nije maštane, predstavljanje, nego istina, stvarnost, bljiba, nešto osobnoga. To je druga Božja osoba, Sin Božji. On dakle izlazi od Oca od vječka rođenjem. Isto je biće s Ocem, to znači da posjeduje jednu te istu Božju narav, koju i Otc, dakle je Bog Božja je narav, da je neizmerno savršen, nuždan, vječan, svemogući, sveznajući i t. d.

Bog Otac ljubi svoga sina. Ali ta ljubav nije kao kod ljudi samo čuvstvo, jedan čin volje. Ta ljubav je kod Boga jedna stvarnost, bljiba, osoba. To je treća Božja osoba, Duh Sveti. On kao stvarna ljubav izlazi od Oca i Sina od vječka. Bog Otac ljubi svoga sina. Bog Sin ljubi svoga Oca od vječka. Ta stvarna ljubav posjeduje jednu te istu narav Božiju, dakle je Bog. Budući da sve tri osobe posjeduju brojano samo jednu te istu narav Božiju, zato su sve tri samo jedan Bog. Kod ljudi nije tako. Svaki čovjek imade svoju vlastitu narav. Zato imade tako ljudi, koliko ljudskih naravi.

Tako će sv. Augustin unášati tečno malo svjetla u ovu neizmernu tajnu unutrašnjeg života Božjega. Mi ga ne možemo dokući svojim ograničenim razumom. Vjerujemo, jer nam je Bog to sam objavio. Pa to je i pametno. Jer mnogo toga vjerujemo i u životu ljudskom, što ne razumijemo. Eto, to kna, što je to sila, život, energija, zakon i t. d., pa ipak u njih vjerujemo. Mnogo toga moramo vjerovati ljudima. Za-

to onda da ne vjerujemo Bogu i njegovoj objavbi?

Ovom vjerskom istinom o presvetom Trojstvu protkan je i lapunjeni cijeli život naše sv. Crkve i sve naše kršćansko vjerovanje i djelovanje. Tri su glavne svetkovine, oko kojih se vrati jedna crkvena godina: Božić, Uskrs i Duhovit. U Crkvi razlikujemo u jednoj crkvenoj godini tri doba: Božićno, od prve nedjelje Adventa do Sedamdesetnice; Uskrasno doba od Sedamdesetnice do Duhovit; Duhovske doba od Duhova do Adventa.

Sve, što čini Crkva, veže s presvetim Trojstvom. Sve čini u ime presvetoga Trojstva, u ime: Bog Oca, Sina i Duha Svetoga. Tako moli, tako uči, tako zapovijeda, tako vrši sv. Misu, tako dijele Sakramente i blagoslove. U ime presvetoga Trojstva: Oca, Sina i Duha Svetoga krsti i pokapa ljude.

I nađe je privatni život takav. Toliko puta se krizamo: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Toliko puta molimo: Slava Ocu i Sina i Duha Svetomu. Toliko puta molimo: »Vjerujem u Boga Gospa... i u Isusa Krista, Sina. Njegova jedinoga Gospodina našega... Vjerujem u Duha Svetoga...«

Sve nas dakle upućuje na presvetu Trojstvo. I objava. I priroda. I naš praktičan vjerski život.

I doista je onda pravo, da i mi slavimo i blagoslovimo presvetu Trojstvu onim riječima iz sv. Mise na dan presvetoga Trojstva: »Blagoslovim vidi sveto Trojstvo, i ne razdjeљive jedinstvo, slavimo ga, jer učini s nama milosrđe svoje.« (Tob. 12, 6.)

MAJKA U ŽIVOTU UMJETNIKA

Ivan Joergensen mnogo duguje svojoj majci. Njezinu svjetlosti i opomene on je više puta u životu zaboravio, ali samo prividno, jer su se opomene, kao i svjetlosti javljali upravo u najtežem trenutku njegovog života, kad je njegova duha bila puna sumnje, i kad je svjetlosti majke lekarsku konj, koji ga je poveo u krbo vjere. Eto je i drugih daje, o čemu je govorio na Joergensenu, ali je majčin odgoj bio na prvom mjestu.

Joergensen je slavni danski pisac, koji je napisao više romana i putopisa.

Osobito se ističe među putopisima njegov putopis, u komu opisuje domovinu svetog Franje Asiškog. Ostali majke na Joergensenu je djelovalo i poznati francuski pisac Verlaine (Verlen), koji je napisao mnoge ljepešte stihova, u kojima je proslavio Mariju. Poznata je Joergensena Ispovijed, kojom je ispojavio svoju vjeru u Boga; a onda, kad je počeo proučavati život sv. Franje Asiškog, Joergensen je osjetio svoju ljepotu

i vrijednost vjere, pa je i u svojim djelima na umjetnički način izrazio vrednost svog vjerskog osjećanja.

Osobito je zanimljivo njegova parabola s »Nit odzogve«. To je prizovipost o pauku, koji se na tankoj nit spušta s vrha grma, gdje je satikao svoju paučuću mrežu Svu tu divnu prednu državu je nit odzogao, na vrhu grma. Samo jedna nit, drži satkunu predut! Tako je i u našem životu. Samo jedna nit, nit naše veselje a Bogom drži taj naš život, a tako se ona pretrgne sve pada u vodu, sve je plijen rušenja. Ono, što je pauk udinio sa svom predom, čini često čovjek sa svom arecom i svojom dušom. Pauk je pretrgnuo nit, koja je spajala cijelu prednu s vrhom na grmu, pa je u lutiju pauk na same pretrgnuo nit, nego se razijesen, rasplo u uju i ugino. Smisao prizede, kako rečemo, jasan.

Joergensen zahvaljujući pažljivom odgoju svoje majke nije nikad potpuno pretrgnuo ovu nit, koja ga je vestivala s vrhom grma, s vrhem Istine.

Jedan značajan jubilej

Dana 29. ožujka 1248. nastao je poznati reskript (plomo) pape Inocenta IV., kojim odobrava senjskom biskupu Filipu, da obavlja javne bogoslovne člane na staroslavenskom jeziku. Sedam stotina godina prošlo je od tога dana, koji znači početak novog razdoblja (črtohe) u povijesti hrvatske glagolice. Svetoj braći Cirilu i Metodu odobrili su pape Hadrijan II. (g. 870) i Ivan VIII. (g. 880.), da obavljaju službu Božju na staroslavenskom jeziku. Djelovanje se svete brate cirilo i meton-micarskih krajeva u našoj Glagolskoj je služba Božja uzimala sve više maha. Upravo zapanjuju činjenica, da se pedeset godina nakon odobrenja Sv. Stolice za moravski krajevje već g. 925 raspravlja na I. splitskom saboru o glagolici. Znači, da je glagolska služba Božja vrlo brzo prodrla među puk u hrvatskim krajevima.

U svom napredovanju glagolica se sukobilala s naknadnim tadašnjem latinskom klerom u našim stranama, a i s političkim shvaćanjem pojedinih hrvatskih vladara. Nastaje za nju teško razdoblje borbe za opstanak. Reskript Inocenta IV. dovršava to razdoblje, i taj papa, zaštitnik znanosti i vrtsan pravnika, omogućava svojim odlukom pravac hrvatske glagolske kajževnosti. Započinje doba izuživanja obrednih knjigija, doba prijevoda sredovječne kajževnosti, doba koja je udarilo temelje hrvatskoj kajževnosti i omogućilo onaku bujaju u vrijednim knjigama hrvatske renesanse (obnove).

Prošla je glagolica i poslijepodne Inocentove odluke mnogo teških razdoblja.

Krise (teškoće) su nastale dijelom s tehničkih nemogućnosti izdavanja dovoljnog broja potrebnih knjigija, a dijelom i lukavim podvalama njezinih protivnika.

Sada je mirna. Ne napadaju je više, jer joj je postižen puk dalo svoje izričito odobrenje. Nije više u opasnosti, jer joj su politički ne prijeti preziranje stranaca. Svečanstvo i narod u glagoljaškim krajevima postala je domaća, i nkonu ne pada na pamet, da bi moglo biti drukčije.

Drugima je još možda strana, nerazumljiva, lomi jezik. Ali kad vidimo, što ona značila za naš narod, more nam svima postati draga kao jedan od značajnijih dijelova naše narodne povijesti. Pred glagolicom stoji još novi zadatak: da se povrati tamo, odakle je silom bila otjerana; da se ukorijeni! I tamo, gdje je do sada možda nikad nije bilo, a gdje bi se po dopuštenju Sv. Stolice mogla uvesti. I red njom stoji možda i najznačajniji zadatak: da buduće jedan od mostova ostvarenja Krstova proročanstva, da će svi biti jedno.

Sedam je stotina godina prošlo, sedamdesetak je Filippov nasljednik izradio na starodrevnoj biskupskoj stolici senjskoj čuvajući nam jedinstveno blago — staroslavensku liturgiju u katedrali senjskoj, jedinoj katedrali, koja se tražno služi staroslavenskom službom Božjim.

I ta je katedrala medutim prestala biti žarištem glagolice, kad je pred pet godina uvaljed ratna operacija onospobljena za službu Božju. Njezina tradicija ipak živi, na njezinoj se obnovi radi, i nadamo se, da će u g. 1948. — sedamstotina godina poslijepodne pape Inocenta IV. — biti ponovno ospobljena za svoju svrhu, i da će ponovno zauzeti mjesto, koje joj medu našim ekvivalentima pripada. To će biti ujedno i najljepši spomen na taj vanzajan, bezbog.

Tijelovo

Tijelovo je jedna od najčešćih i najvećih svetkovina u Katoličkoj Crkvi. Ulicama gradskim i putevima se obilazi euharistički Isus. Sve se zađe u načinovanje odjela Isukitilo se zelenilom i cvijećem, tada glazbom i pjevanjem. Zapalilo svjeće po prozoru Starci starice izmili su svojim krušnicama. Žene i mame u parodnim odjeljima. A djece svojom bijelom i članom. Sve je u načinovanju raspolaženju. Prolazi mjestom najveći Gospodin, Kralj naš i zmaj je slobodni svog blagoslova učenicima i trgovima Selima i njihovim stanovnicima. Bogatima i siromašnima. Nemirne mire, a mirne učvršćuju u svojoj ljubavi. Pa tako ponekad i ne izide na ulice, ista se svecanošć obavila u crkvama. Ljubav Njegova zato ne prestaje, niti se sružuje. Ona se širi nad svima, i onima, koji Ga ljube i onima, koji su prema Njemu velahni. Isus ostaje Tisom, Tijelo Tijelovo, kako god ga slavimo. Svaka je naime Tijelovo uvijek ista, zbog koje je i nastalo.

Njegov je početak ovakav. Prvi otprilike 700 godina rodio se u blizini grada Lütticha djevicejica, Ime joj dodata na krštenju Julijana. U petoj godini izgubi oca i majku Uzeš je na odgoj redovnike samostana u Kornellenbergu. Od najranije mladosti Julijana "poj" osobitu pobožnost prema Isusu u olarskom Sakramentu (Euharistiji). Kad je ponarasta, sasvim se posvetila svetoj službi. I tako ostade u samostanu Godine 1207. obute redovničko odjelo. I odsada stalno boravi uz euharistijskog Isusa.

U česnjatoj godini dočinje prvi put, a poslijе i češće, znajuće ukazanje. Gledala je, kako mjesec svjetli najjasnijim sjajem. Samo je u sredini mješeca jedna tamna okrugla mrlja. U petek je mislila, da je to samo jedna napast. No to se često ponavljalo. Zato stade vrueće moliti Gospodina, da joj i znamenje objavi.

Končano dobitje ovaj odgovor: Mjeseč u punom sjaju znači sveta godina katoličke Crkve sa svjetljim njezinim svetkovinama. Tamni kolobar jest jedna praznina u crkvenoj godini. Manjka joj jedna osobita svetkovina u čest presvetoga Sakramenta. Vjera u ovo Oltalstvo počinje bladniti u mnogim srceima. Ova svetkovina će je opet oživiti i podići. Ja hoću da se ona uvede. Podi dake i navijesiže je svjetlu.

Julijana odgovori: »Gospodine, ja sam samo jedna jednostavna sluškinja i jesam toga vrijedna. Povjeri taj posao svetim i učenim svećencima! Julijana se smatrала nevjriješom i nespobnom za tu zadanicu. Stoga je taj pojmov želava gotovo dvadeset godina. Onda ga tek objavili nekim učenicima i učenicima mučenika. Ovi su odmah upoznali u tom Volju Božiju, i doskora uvedu tu svetkovinu u biskupiju Lütticha.

Svaka dobra stvar imade svojih priatelja, ali i protivnika. Oni ustađe se sa svojim prigovorima: »Čemu opet nova svetkovina? Zar nije dosta svakidašnja sveta Mis? Sto imade govoriti jedna redovnica? U takvim trčavcima umre Julijana. Ali nejedino je djele ostalo. I doskora sa pobožnosti proširili i po drugim biskupijama. I to zato, jer je Božja Providnost našla visokoga crkvenoga poglavara. On je shvatio odmah potrebu ove pobožnosti. A lmao je i vlast, da je uvede u cijeloj Crkvi. To je bio papa Urban IV.

Julijana je otkrila svećenim duhovnom vodi zahtjev. Spasiteljev, da se uvede svetkovina Tijelova. On se posavjetovao s drugim pobožnim mučenicima, napose pak s uglednim višim svećenikom Jakobom pl. Troyes (Troye). Ovaj je najradosnije odmah u početku primio tu vijest i odšuo se. Vidio je, da je baš taj svećenik postao papom pod imenom Urbana IV. On je, kao papa godine 1264. odredio, da se u četvrtak poslije blagdana Presvetog Trojstva slavi taj blagdan Tijelova u cijeloj Crkvi. Divine su njegove riječi, kojima se da svetkovina uveli. Te su riječi zvučale i svršile te svetkovinu. Ono prvo: "Te veste" - to neka bude isnoviđen svrje, slavje naše nade, veselje i radost nad Juhlavom Božjom!

APOLOGETSKI KUTIĆ

Djelevanje Duha Svetoga

Duh Sveti se objavio u osjetnom obliku u dva maha. U obliku goluba nad glavom Isusovom, kad se Isus krišto na rijeci Jordani, i u obliku gorućeg ježika, kad je pedeseti dan nakon uskrsnja Isusova sida na Apostole, a po Apostolima na cijelu Katoličku Crkvu.

Isus je prokao o Duhu Svetom: »A učitelji Duh Sveti, koga će Otac poslati uime moje. On će vas namiti svemu, i napomenut će vam sve. Što god sam vam rekao» (Vt. 14, 26). Duh Sveti je učitelj. Prvi je put naustio učiteljsku službu, kad je na prve Duheve rasvjetljevao Apostole, pa su s toličkim usvraćeno propovijedali, da se jednarpot obratio oko 3000 ljudi. Apostoli, ludi neuki, bez skole, jednostavnici i propovijedi, po nadabucu i rasvjetljenju Duhe Svetogovorili su različitim jezicima tako da su ih strelstvo svaki u svom jeziku čuli. Slušatelstvo se divio i budilo govorci: »Nisu li ovi što govorite Gahlejci, pa kako mi čujemo svaki svoj jezik, u kom smo se rodili, čujemo ih gde navještajnici našim jezicima veličanstveni deli Božjih? A kad su se neki od slušaća stali podragivati Apostolima, da su se nеплиčki steklo moštva, ustade na obrani sv. Petar i reče: »Nisu ovi pilani, kako vi mislite, nego je ovo dielevanje Duha Svetoga» (D. Ap. 2, 7, 11, 15).

Kako je nekada Duh Sveti posudavao Petru i ostale Apostole, tako danas će Svetoga Oca Papu i biskupu. Kako su nedavno nepogrešivo naučavali Isusovu nauku Apostoli, vodenim Duhem Svetim, tako je i kasnije nepogrešivo tumačen Sveti Otar Papa i biskupi, i opet vodenim Duhem Svetim. Na prvom crkvenom saboru u Jeruzalemu, 50. godine poslije Isusa, Apostoli zaključuju svoju vježbu: »Svijedoci se Duhu Svetom i nama. Dakle pod vodstvom Duhe Svetogu Apostoli vježbajući i načinu propise vjerničima za spasenje. Pod vodstvom Duhe Svetog održeno je već 20 općih crkvenih sabora u Katoličkoj Crkvi, na kojima su Sveti Otar Papa i biskupi došli obilje spasoносних odredaba za vjersko-čudorim preporod Češnjanskog. Crkveno učiteljstvo ne govoriti samo od sebe, one ne iznosi svoju nauku, nego sebi, kako je nadahnuto, koliko mu je od Duhe Svetoga određeno. Na to je u pozorju Isus Apostole, kad im je rekao: »Niste vi, koji govorite, nesu Duhu Svetoga, koji govoriti u vama» (Mt. 10, 20).

Duh Sveti je za Crkvu ono, što leže suncu za prizoru. Sunce daje prirodi dobro i život a život donosi bogate plove. Plodovi su tolički, da su ne znane ni broja ni mjere. Divimo se i veličimo leti i obdržavati, i obdržavajući dute svoje spasti.«

PODLISTAK

Parijet bolesnici

Svakog utorka uveče pet žena sastajalo se na kartanicu ali ovog puta dolje su samo četiri, po Hedviga upita:

»Karolina?... Odgje je Karolina?«

»Zar ti ne znadeće reče Irma, zona je operiranata.«

»Strastno! Taj malj nježni stvor!... A je li operacija potpuno uspjela?«

»Odlično! Juče sam bila kod nje. Sirota je uslijed narkoze i mnogog gubernika krte neobično iscrpljena. A ni njeni živi baš nisu u redu...«

»A po svu prilidu prima brojne posjetite primjeni Hedviga. Šta će sutra poći do nje u sanatorij? reći, da nikogn ne počuju k njoj. Ja znam po sebi samoj, koliko posjeti bolesniku škole! Bolesnika niko ne smije izbudivati.«

Drugi dan Hedviga odu u sanatorij. Jedva je uspjela zadržati susre, kada je svetu najmiliju prijatelju vidjela u bijeloj posteli s blijedim licem i beskrivnim usmanom.

Treko bolesna žena pružila joj je držnici omaznavajući ruku. Hedviga je stavila kiju ruku i pokrivala, s matim počep uzbudjenim i državim glasom:

»Draga, mala moja Karolina... oprosti mi, što te dosada nisam posjetila, ali zamišljam sve do jučer nisam imala ni pojma o tome, da si ti bolesna, prenrida me frena već ranije mogla obcvijestiti, a ti znaš, da

ti Božju dobrotu! Tačko je, i jed uvjet, djelevanje Duha Svetoga u životu Crkve. Isus Krist nas je odstupio, a Duh Sveti djeleće podobne odskupljenja. Isus je stekao mlosti omaku i smrću na krizi, a Duh Sveti djeleće, da se mi milostima korisno sluzimo. Druga božanska osoba

Isus Krist je ustanovio sedam svetih sakramenata sedam riječi, po kojima ne raspolažimo na zemlju Božje darove, a treća božanska osoba — Duh Sveti pripravlja ih — ljudske duše, da se to obilježne nastroje roseni milosti i po milosti postanu što slavnije Bogu.

Prije dolaska Duhe Svetoga na Apostolima se oprijedila ljudske slabosti. Peter je začeo Isusa. Toma nije vjerio, da će Isus uskrsnu, makar mu to svjedoče despotica ogrevog drugova. Apostola Ivan i Jakob žalju svoju matku k Isusu, neki im ishodi od Isusa prava mesta u Isusovom kraljevstvu. Kad je Isus učinio, sv. Apostoli ostavljaju Isusa i bježe. Nakon dolaska Duhe Svetoga Apostoli propovijedaju neustrašivo, za Isusa podnose i načete muke.

Katolička Crkva broji dana 45 milijuma vjernika. Oni su rasjeni po čitavoj zemaljskoj kugli. Umeteljici ići su u Sin Božji Isus Krist, a vodi ih i upravlja Isusom. Naime Duhe Sveti Duhe Sveti postavlja Papu i biskupu na ih zato i upozoruje Svetu Piu. Paziće sebe i na sve stade, nad kojim su Duhe Sveti postavljati biskupima! (D. Ap. 20, 28) Duhe Sveti: zove i usposobljava svećenike. Duhe Sveti preko misjonara obranja nevjernike i posvećuje vjernike. Duh Sveti je duha i tice Katoličke Crkve, jer u Niemi i po Niemu živi i djeleći sive duhe, joj Božje.

Istu žadnicu, koju Duh Sveti vrši u cijeloj Crkvi, vrši i u duši svakoga pojedinca dona. Koliko puta nema je u životu siniju. Klapa misao, do koje samme ne bisimo nikada došli! Dio je to Duhe Svetoga. Osvjetili smo svečane genice sa Bogom i krenosima životom. Potaknemo je na to Duhe Sveti Od Savla postao sv. Pavao — od grčkečke pravnečke Obratre ga Duhe Sveti Trebalje je sagradio, da se održavamo napasi — pomozio Duhe Sveti. Trebalje je izdržani u hrvatu u obrani vere u Božjim svetinjama — ojačao nas je Duhe Sveti. Sveti Savo nas želio i tuđa — utrošio nas je Duhe Sveti. Radi uvršćene zadatke, koju Duhe Sveti vrši u našoj duši Crkva ga zove Posvećeni i Učitelj.

Pohodjimo pamet i sive sive, da Duhe Svetom i molimo Gospodina: »Dodi, Duhe Sveti de te naše posvećenosti i sveđa dobiti učiteljstvo, nadahnu, pameti naše, i ogrijem ljuđeve sive uzezi sreću našu, da se dobro i plemenito mogremo razumijeti i obdržavati, i obdržavajući dute svoje spasti.«

Velika utjeha

Šome je Sia Božji mogao da kaže ljudima posljice svoga uskrsnja: »Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.«

On, koji je svojim životom i smrću etički Hudske rod, vječni je gospodar svijeta. Njegova je zemlja, kojom je potekla Njegova Krv. Njegova je seboj, odakle je došao i kamo se vratio. Njegova je vlast koja se ne mijenja i ne prolazi, vlast, koju nitko ne će ukloniti do vječnosti.

Bila su jedanastorica učenika, koje je učitelj Sveti Spasitel poslao, da šire svjetlosti Njegove svetu nauku. Malo je broj Hudi, koji su primili Njegovu zapovijed: »Idite, dakle, i nrečavate sve narode krstiti; th u imu Oca i Sina i Svetog Duha Uzite ih da drže, što sam vam zapovjedio; i evo, ja sam s vama u svu dane, do svrštka svijeta.«

Velika zapovijed, ali i velika utjeha. Da Prvi misionari kršćanstva poslije su svojim božanskim Učiteljem kroz ponijenja i patnje u mučeniku smrt. Tisak učitelja. Kršćanske nauke pogibao je kroz dve tisuće godina na evropskim poljima. U dječje zemlje, kamo joj njele prodrži kultura, na civilizaciju, dolaze hrabri glasnici Evandželija, da prima stradanja i teške žrtve, ali da Hudima počekaju put Svetila i Istine.

Jedanastučenika ostavio je Isus u svijetu, a milijuni kršćana poznaje da je Njegova obitava. To je tajnevena snaga Kristove prijateljstva u Njegovoj Crkvi, kori je On navještio svemu vjernicima. To je veličina Kristove Ljubavi, koja ulazi u svaku sreću, koja Ga zove, u svaku molitvu, koja Mu se moći. To je život Kristov, neprekinuti život vječnosti. Na Sončetelu u vječnom kružu, u svom domovinu i obiteljima, u svakome krovu, na zemlji, kamo prodre Njegov glas.

Isus Krist je u nama u sve naše dane. Ima je Pit sparenja, koji ne vidi mrtvog i spoznati neće vrbu. On je Jagoske, koji naši uči stranjivanje i prednaranje svemoćnoj volji. On je pacir, koji dušu svuone da za nas, i ne čemo zahutiti, ako Ga slijedimo.

Velike oštote mogu nas lomići, ali nas će slomiti, da se oslonimo na Krista. Teške opasnosti mogu nas plasti, ali nećemo propasti, kad je Spasitel u našoj duši.

Sačuvajmo dušu, da bude hram za našeg Gospodina. Dostor, hram Bogu, najvećoj Ljubavi.

BOTANICAR LINNE O BOGU

Slavni botaničar Linne kaže u uvodu svoga djela: »Sistem prirode ovo je smjeđe probuditi, vidim u prirodi svršeno Bogu vječnočetu, neizmernogu, svršenu i svršenogu. na mu se d'vime (Revues des deux Mondes 1861. 179.).

je mostalob dobar poznanik, jer on je, kao što je poznato duvareo majstor testek, onaj male, jubitajno štenjal, no ona nije baš običino ljužava, jer kom pomalo bolje, ali ona je tako dobra, a herleda na 18 godina mlađa, nene što je u stvari pa nem ved i ja pomoljala ra to da bojedište ženu, kratko reći, da sam sasvim sasjedna sa tvoju nećaru, da se mojma državljana biti podvržuta operacija, a ja moram neobično tronuti i zamenjena i ozlobljena no sada sam već prilično umrla, jer vidim da je Hjeljenski noci izvršio veoma uspjehan posao, pa je već potpubljeno, da će tih crkava krenuti dana sasvim dovršiti, to je obično tako, čovjek misli, da sve te muke i bolje neće moći podnijeti, ali čovjek sve žadri, jer priroda je takva, ali samo je redom, arce moje, da sada nikako ne moguški strpljivje i ne pomisliju na naštu drugu, nego nego sam na to, da hocem ozdraviti, a volja je važnija od svega ostalog, iješti se sengativom, ako već držkije ne ide, pa će i sumne uvjetiti, da si mudrija od kakvog profesora, ali ipak priprem na to, da ne namjeram niti tolko otporan, han onda, kad se izgub, imaj i manje krv u glavi, pa atosa se lakše i zamrači, kad razumljam ih slišam nešto glijep i duge razgovore i bad stoen, ja sam se jučer kod kartanija posmatravala s popodneva, da nikome ne dozvoljavam da uči, i sasvim imala ni početku i načinu, a is sam ved i nečeku moću, a početku, a kada mi obnovi neku haljinu od fukastog srebra, kad se odjednom učinila sama telefonirala, koju mi

Svet s Crkvom

TIJELOVO

27. V. 1948.

Obrazac danasne sv. Mise sastavio je sv. Tomo Akvinski, veliki crkveni učitelj. Sve se molitve natječu, koja će Uspješno proslaviti Isusa u presv. oltarskom Sakramentu.

Uvod je izuzet iz Psalm 80.: „Nahranimo ih je na njihovim plemi činu, aleluja, i nastio je da je medom iz kamena, aleluja, aleluja! Kliče Bogu, pomoćniku našemu, radošno kliče Bogu Jakovljevu!“

Molitva je poznata, jer se često piše u glasno kod blagoslova s presv. Oltarstvom: „Bože, koji si nam u dvačem Sakramentu ostavio uspomenu muke svoje, podaj nam molimno, tako častiti sveće obitajstvu Tijela i Krvi Twoje, da vazda osjećamo u sebi plod odlikovanja Twoga.“

U Poslanici sv. Pavla (Kor. I, 11, 23-39) spisuju, kako je Isus naredio presv. oljarski Sakramenat i upućuje, kako treba da ga pružamo samo častim srcem: „Bratio, ja sam primio od Gospodina, što sam vam i predao, da Gospodin Isus, one noći, u koju bijaše izdan, uze kruh i zahvalivši razlomljeni reče: Uzmite i jedite, ovo je Tijelo moje, koje će se za vas predati. Tako isto i kruh, pošto je većerođen, govoride: Ovaj je kakež novi Zavjet u mojoj Krvi. Ovo čestite, kad god budeš pao, na moju uspomenu. Jer kad god budeš krenut u kruh ovaj i pili kakež, smrt ćeš Gospodnju navještati, dokle donde. Koj god dakle bude nedostojan jeo kruh ovaj ili pao kakež Gospodnji, krvac će biti Tijela i Krvi Gospodnje. Tako neka kakež ispiša sam sebe pa onda od kruha onoga neka jede i od kakeža neka piće. Jer tko ga nedostojno jede i piće, onuđu sebi hrede i pao, ne razlikujući Tijela Gospodnjega.“

Sada shodi staru prekrasniju pjesmu o presvetoj Pričesti, u kojoj se nalazi eva crkvena nacija o toj našoj svetoj tari: „Hvala Sion Svetovrati, Sv. Evanđelje (IV, 65-59) govori, kako je Isus pred mnóstvom naroda obetao dati svoje Tijelo jesti i svolu Krvi Pitti, i da to blagovje donosi dnu vječni život: „U ono vrijeme reče Isus mnóstvu Židova: Tijelo je moje doista i to je moje doista pao. Tijelo je moje Tijelo i pilo moju Krvi, ostaje u meni i ja u njemu. Kao što je mene posao Živi Otac, i ja živim poradi Oca, tako, koji blaguje mene, živjet će radi mene. Ovo je kruh, koji je s neba slao. Ne kašić oci vaši jedete manu i poumjerje. Ko blaguje ovaj kruh, živjet će uvjek.“

sam stekla još u djetinjstvu, jer ne smiješ zaboraviti, da su moji štivej jaki kao gvođe, ne kada sedi tebe, draga moja, koja si smjeli domesena ovama u sanatorij, da bi opet ospravljava, no nemoj se bojati i razmisliti o ovome, što sam ti rekla, te ne dozvoljavaj, da ti dolaze ikakvi posjeti, koji bi ti mogli nadokniti, a osobito ne smiju dolaziti one briljavke žene, koje krad počnu, ne smiju kraja ni točke u svogem govoru, jer to guške ne znaju, da se bolesnik mora pasiti, čuvati i ubegavati svaki lališan raspor, kamo što to je činim, jer te jedva sam došla, ved napustim... Ti ležiš u sobi bri... zanimljivo, u ovoj ležiš ubi umrta je moja tetka Berta... prije tri mjeseca...“

Bolničarka je pala u nesvijest, Bolničarka je odmalo dočekala lijepčica,

Hedviga je s puno saudrštva promatrала bolesnicu, koja je mnogo patila, i dok je marianinskom brišu curse u očima, izrašla je na prstima ih uze. U hodniku je htjela da podeka dajnji razvoj događaja. Lijepčik je imao punih pet minuta posla, dok je Karolina opet došla k sebi... Kada je izšla iz bolničarke uze, Hedviga mu pridiše i zakonim posledjem:

„Zar ne gospodine doktore, stvar nije tako opasna?“

„Ne. Živi bolnici su neobični... celabijeni. Teško će osati na život.“

„Grozo, pa ja sam onda kašao stigla. Strano, doista strano što ste joj, gospodine doktore, dozvoljavali te znači posjetiti Ustanove!“

Liturgijski kalendar

NEĐELJA, 23. SVIBNJA

Presveto Trostvo. — Sv. Donatije, Roden g. 556. u Francuskoj. Bio nadbiskup u Vieni. Udovica kralja Sigeberta Istrljala ga u progonaštvo na neko ostrvo, jer ju je korio zbog sablatajuva života. Na ostrvu je u kapelici zapalo žiljak i molio. Ulje u žiljku nije izgorjelo cijele sednice. Mnogi bolesnici ozdravili su, kad ih je sveti bliskup pomazao s ovim uljem. Kraljica ga dala ubiti. Jedan od ubojica bacio mu kamen na glavu, a drugi mu je cijepna razbilo g. 608. Francuski kralj Klotaš dan zbog toga privreza po jednom divlje konja za ruku i nogu kraljicu, i onda potjerava konje na 4 strane. Komade njezina tijela spališe — Sv. Gotthardo, Roden u Bavarskoj. Bio je benediktinac i biskup u Hildesheimu. Usorono uređio, njezinske benediktinske samostane. Zaokom u krizu osztrjavio odme i druge bolesti. Na piad neke majke uskrstala njezinu sinu. Ovaj je zamolio sv. Isipovije i sv. Pritice, a zatim reče: „Pustite me, da u miru umrem, jer ako budem duž života, mogao bih izgubiti život vječni.“ Sv. bliskup mu reče: „A ti, sinku, raspisi i blaženo podiš u име Ime Isusa Krista! Svetac je umro g. 1038. Glasoviti klanjanje sv. Gotthard noći ime ovomu Svecu u cast.“

PONEDJELJK, 24. SVIBNJA

Sv. Donatije i Bogorodica, bračna mučenici u Nantu u Francuskoj. Sv. Donatije rekao sucu, da bi zelo sve otvoriti od zabilježi i privesi k svjetlosti istine, k onoj svetoj Istini, koja jedina zaslužuje da bude stovana. I Hrgujecija je bio bedem u tamnici k bratu, ali ga je bojelo, što god nije bio krištan, no naokruh bude krištan krom kruši. Njemu i bratu mu probadal su glavne kopljima, a onda odrubili oko g. 287.

UTORAK, 25. SVIBNJA

Sv. Grigor VII., papa od 1073. do 1085. Spada među najveće pape svih vremena. Sin dvojice je Isiane u Toskani. Bio benediktinac, savjetnik pet papa. Kao papa borio se i radi za čistotu i jedinstvo, slobodu i nezavisnost Crkve od svjetovne vlasti. Ova je joj bora radala mnogo muke i trpljenja, progovorilo i smrт, a Crkvi očišćenje i župan. Obnovio je prastare svete zakone, da svećenstvo živi u bezznotnosti (celibatu) po primjeru Gospodina Krista i bezbrojnih svetaca. Umro u Salernu 25. V. 1085. Hrgjeći pred carem Henrikom IV. Zadnje su mu riječi bile: „Ljubio sam pravdu, a mrazio nepravdu i zato umrsem u pravostu.“ — Sv. Urban I., papa od 222. - 230.

ŠRIJEDA, 26. SVIBNJA

Sv. Filip Neri. — Roden u Firendi 22. VII. 1515. Apostol, zaštitnik i jedan od najomiljenijih svetaca grada Rima. Osobita blagovna krepota bila je žarka ljubav prema Bogu, koja se razdijelila u sve, koji su mu se približili. U 29.

U I. knjizi Makabejskoj (I, 21-2, 69) opisana su ona teška vremena, što je je židovski narod proživljavao za sinjaka kralja Antioha IV. Epifana, koji je bio naznau pod svakim ciljem skršiti otpor židova protiv nastilne helenizacije i prisiliti ih na otpad od Mojsjeva zakona. U ostvarivanju svotih ciljeva nije se taj kralj zaočio najvećih nepravda i nasilja.

Među židovima našlo se mnogo kukačica, koji su pod pritiskom okružnih enkona, ili zavedeni laskavim obećanjima, ostavili Mojsjev zakon. Ipak se u tim teškim vremenima našlo među pravoverjnim židovima čovjek, po imenu Matatija (Božji dar), svećenik iz Jozeara, koji su pod pritiskom okružnih enkona, ili zavedeni laskavim obećanjima, ostavili Mojsjev zakon. Ipak se u tim teškim vremenima našlo među pravoverjnim židovima čovjek, po imenu Matatija (Božji dar), svećenik iz Jozeara, po porodicu porodice, veoma ugledan u narodu i nepokojebiti vjernosti Mojsjevu zakonu. On je boljim srećem gledao pojave otpada od vježi i sve okrutniji. To su ih neverni podnijeli sa osim negovim unanrednjicima, koji se nisu dali sklo-

godini života u osmini Dohova raspali la se u njegovom srcu takva vatra ljubavi, da mu je slijedila dva reda, koja mu nijesu mitska značajka. Odred je očuo Živ. Govorio je: »O moj Bože, koji si tako ljubezan, sašto mi nisi daš srce, da te dobrojno ljubi. Žasto je ovo moje srce za tvoru ljubav tako maleno i usko?« Živ Te nizam ljubo, a ipak bih Te želio ljubiti, moj Isuse! Moj Gospodine, ne zapusti mi tejer inače ja ti. Tebe još danas izdati kud Jadu. U 26. godini postao svećenik. Bujake tješnji zakonskim i utočnim grijebima. Gotovo neprestano je sjedio u ispunjeđenici Živo je nastojao da proštrana čestoga primanja sv. sakramenata. Gojio je osobitu ljubav prema mladeži, koja se hrpmice slijepila oko njega. Bio je uvjek djetinje bezazlenje viseće tudi i prijašnji. Ustavio je zbor oratorijancima (moliljici) činio mnoga djela misaša-bolesnicima i u zatvoreniima. Pred svjetom se ponizavao na razne načine. Trapiro se prema rječima sv. Pavla: »Kraljevstvo Božje nije jelo ni pilo nego pravda i mir i radost u Duhu Svetom. Umro je u noći u Tijelova 1595.

ČETVRTAK, 27. SVIBNJA

Tijelovo — Sv. Beda Časni, crkveni učitelj. Beda znaci molitva. Bio je benediktinac. Njegova je značenja za Crkvu u tome, što je bio veza između crkvenih Otaca i novih naroda srednjeg vijeka. U svojim spisima prenosi kršćansko-rimski obrazovanost u srednjim vijekom. Njegove su se preprezvijed i tuničama. Sv. Pisma čitala u crkvenim Oca. Živ je dobio predsjednik. Preporučio je čitanje Sv. Pisma i razmišljanje o tom. Proširio čestvu p. Pričest. Pod konac života je oslijepio i kao siljevac je prepropovedao. Pred Uzascušem 25. V. 735. umro ležedi na podu po pokorničkoj kostrjeti izvrgavajući: »Slava Oca i Sina i Duhu Svetom! — Sv. Ivan I. papa od 523.-528. Arrijanski kralj Teodorik uhvatio ga i zatvorio u tamnicu, gdje je bijed i gladi umro 27. V. 526.

PETAK, 28. SVIBNJA

Sv. Augustin, biskup. Bio je redovnik u Rimu. Papa u. Grigor I. poslao ga 597. s 40 drugova kao misionara u Englesku. Tu je razvio apostolsku djelatnost, pokrstio kralja Etelberta i više od 10.000 ljudi. Papa ga imenovao primasom (primjer nadbiskupom) Engleske. Umro 26. V. 604. — Sv. Germain, bliskup u Parizu, već da noći provodio u molitvi. Bio stan propovjeđaj. Svaki dan je bio sa siromasima, kogda su se čitale pobožne knjige. Svima su im nastojao je iskoristiti pogonstvo. — Sv. Willim. Kao svećenik car Karlo Velikih otiašao u samostan u službi Raspopeta Krista. Tu je vratio najnije poslove, postio i razmišljao o vječnim latinskim svete vjere.

SUBOTICA, 29. SVIBNJA

Sv. Marija Magdalena Paez (Pazzi), djevica. Rođena 2. IV. 1566. Još kao

Nedjelja Presvete Trostvo

21. V. 1948.

Uvod u sv. Miju je povalio presv. Trostvo: »Nika je blagoslovio pre sve. Slavimo ga i nerazdjeljivo jedinstvo. Slavimo ga, jer učeni a nama mislođe sva, Gospodine salu, kako je dino imo Tvoje po svoj zemlji. Molitva u sv. Mici glasi: »Svremognući, vječna Bože, koji si da vremena svijeta, da u ispunjavanju prave vjere spoznaju slavu vječnoga Trostvija i da se u moći veličanstva klanju jedinstvu, molimo da vrtstvo iste vjere bude na ujedinjeno obranjeni od svih protivnika.«

U Poslanici (Rim, 11, 33-36) sv. Pavlo slavi mudrost i svemirje Božje zanosišnici rječima: »O dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božjega! Kako su nedoučivi sudovi Njegovih i nestrašni putovi Njegovi! Jer tako je upoznao misao Gospodnjiju! Ali tko mu je prije što dao, da mu se uzravi? Jer je sve od Njega i po Njemu i u Njemu. Njemu slava uvjike Amen.«

Sv. Evandele (Mat. 28, 18-20) donosi odgovor, u kojem se spominje presv. Trostvo: »U ono vrijeme reče Isus učenicima svojim: Dana mi je sva vlast na nebnu i na zemalj. Idite tako, učite sve narode krištih ih u име Oca i Sina i Duha Svetoga, uči ih, da ospoziju sve, što sam vam zapovjedio. I eto ja sam s Vama u sve dane do svjetska svijeta.«

Ponuka. Kako velikim strahopostajnjem treba da se klanjam presv. Trostvu, Stvoritelju i Posvetitelju našemu, i da rado ospozujem sve, što nas je učio Gospodin Isus, da Mu se dopadeno!

mala djevojčica položila vječni zavjet čestote. Stupila u red bosonogih karmelićanka u Firenzi. Vršila tešku pokoru, pet godina postila o kruhu i vodi. Posto je proz 2 i pol godine provedila mistični život najvežuće sjednjene. »Bogom, izdržala je kroz 5 godina načina života, a u 526. Arijanjski kralj Teodorik uhvatio ga i zatvorio u tamnicu, gdje je bijed i gladi umro 27. V. 526.

Potijednji godina života bolovalo je rak-rane i haciala je krv. Ležala je u krevetu 30 mjeseci. Zadnje su joj rijeđi bile: »Hvala Bogu! Ime Gospodnje neka bude blagoslovio!« Umrla 25. V. 1607. po Uzascušu. Njeno je tijelo ostalo do danas ne raspadnuto, a čuva se u dragocjenom kristalnom bijelu u karmeličanskoj crkvi u Firend. Sv. Terezija od Djeteta Isusa smrtna je smrtnom, da se mogla dotaknuti njenima lijesa.

Potijednji godina života bolovalo je rak-rane i haciala je krv. Ležala je u krevetu 30 mjeseci. Zadnje su joj rijeđi bile: »Hvala Bogu! Ime Gospodnje neka bude blagoslovio!« Umrla 25. V. 1607. po Uzascušu. Njeno je tijelo ostalo do danas ne raspadnuto, a čuva se u dragocjenom kristalnom bijelu u karmeličanskoj crkvi u Firend. Sv. Terezija od Djeteta Isusa smrtna je smrtnom, da se mogla dotaknuti njenima lijesima.

KRIBIBLIJSKA LICA

MATATIJA

niti na otpad od prave vjere. Matatija za svojih 5 sinova sabrao je u gradac. Moličan maleni broj onih, koji su pol ostali vjerni Mojsjevu zakonu. Kralj Antioh posrušio Matatiju, što se prilagođilo njegovim ekonomama, pa će ga učiniti svojim prijateljima, obogatiti ga slatom i trebom i odlikovati ga mnogim častima. Matatija je odlučno odgovorio: »Ako se i svih pokreće kralju Antiohu i odmetnu se od zakona naših otaca, ja i moji shnovi i moja braća pokoravat ćemo se zakonu naših otaca. Bog nam bio milostiv: mi ne smatramo korisnim ostaviti Božji zakon i pravdu; i ne ćemo poslušati riječ Antiohove, niti ćemo se ogrijatišti črtovima protiv odrađiva našeg zakona!«

Kad je poslije tih riječi pristupio leđan odmetnik, da žrtvuje po kraljevom

naredbi: krijev bogovima, Matatija pjeva pravdevinu gašnjevom te pogubi odmetnika, i da kraljevskog karmelitana. Na to povikao: »Throfod revnije za zakon i ostaje vjeran zavjetu, baide za moome! I pobije Matatiju, sa svojim slijepinama i vjernim pristalicama. Pred svoju smrt reče svojim sinovima: »Dječo moja, rezajte za zakon i budite pripravni umjeti za zavjet vaših otaca. Slijete se dijelu otaca u njihovim pokoljenjima, pa ćete primili veliku slavu i zauvjek prodići svoje ime. Vi dakle, sinici, budite hrabri i junacki ustrajte u zakonu, jer ćete se po niemu proslaviti! Potom Matatija blažiovalo svoje vjerne i premje u 146. godini mnogo oplakivan od svega naroda.«

Njegovi su borbu s pouzdanjem u Božju pomoć nastavili njegovi sinovi, narodito junacki Juda.

IZ PРИРОДНИЈА НАУКА

Susjed naše zemlje

Naš susjed je planet **Vulkan**. Taj je malen, pa o njemu ni nema mnogo podataka. Nekon Zemlje zato zvjezdanci odmah opisuju Mars, koji nam je sljedeći najbliži susjed na zvijednom nebnu. Od Sunca je znatno više udaljen nego li Zemlja. Udaljen je oko 279 000 000 km. Da proleti oko Sunca treba mu vrijeđe od skoro dvije naše godine. Premda leti brzinom od 24 km u sekundi, ipak mu treba tako dugo vrijeđe. A nije ni šala proći put dugacak 1 400 000 000 km. Usporedimo li ga sa Zemljom, vidimo, da je znatno manji. I 0,11 živinike mase, a prema tome znatno je manji i od Sunca. Njega bismo smjeli zamisliti pred ogromnom sunčevom kuglom kao zrno grška.

Mars je bio predmet mnogih promatranih, reznih zaključivanja i velikih maštala koncem prologa i potekom sadašnjeg vijeka. Svaka je gotovo knjiga o zvjezdancima imala nastiku i globus Marsa s obim polutku. Tu je bilo označeno nizgovo tlo, njezina morsa, povezana s mnodobroinim kanalima. Da imade na Marsu i rizika i vode, to je ustanovljeno. Postoje i vjerovanja, da se ondje izmjenjuju i klini i sunčani i sunceljni dani. Kako se to zrieva, da li posverava slijedno s našim oriljkama na Zemlji, to se ne može ustanoviti. A da Mars imade rizaka mnoge, a vode znatno manje, neispit na Zemlji.

Osim toga je ondje i topina drugačija. U univerzitetu počasni Mars vlasnik strahovita zlata, od kojih 50–80 stupnjeva ispod nultice. Tako je u noći i u jutro. Prvi dana se topinja diže. U drugom Marsovu počasni može oko podneva narasti i do 20 stupnjeva nad nulticom, a i ondje su noći tako blidne. Zaključivanje dykse o Nizu na Marzu ne može biti isturno. Zaključivati pak, da ondje postoje i životinje, čak i razumna bića, ponut nisu ljudi na Zemlji, te je, kako verde mnogi učenjaci, obično matematika.

Nista se ne može stvarno kazeti. O razumnim su bicima, „Marsovcima“, mnogo maštala baš zato jer su nekadani zvjezdanci našli na Marsu bregove, doline i mora i to spisano međusobnim kanalima. Ta ih je pojava dovela do zaključka da su „Marsovci“ spoljstvo svoja razina udaljena mora kanalima, kojima tute odgovaraju paraboli, dokasko brži od naših zemaljskih. „Marsovci“ su naime mnogo napredniji od naših Zemaljaka. Nisu tadađi zvjezdanci mišlili, da bi napredniji „Marsovci“ morali imati jamačno i brži promet od broćova, uređen i kopnem i zrakom. A nisu na to mišlili, jer u ono vrijeme niti na Zemlji bilo aeroplana. Automobili još nisu bili tako dočjerani kao domaći, a rizultantički promet nije se mogao raspodijeliti u današnjim. Zato su zaključivali, da „Marsovci“ imadu znatno bolji promet vodenim putovima negoli mi na Zemlji.

Mnogo se daskalo maštalo i o načinu života naših susjeda. „Marsovac“, misliće se i na to, ne bi li došli kako s njima u veru. Možda će se razviti radio na Zemlji, koji će onda bio tek u potčetima, pa čemo se putem radio aparata razgovarati s njima. Bit će činjeničnost, kakhvi nije bilo od postanka svijeta.

Sva su ta maštana propala novijim istraživanjima. Današnji zvjezdanci do pustaju, da imade na Marzu i brda i doline, imade nešto i voda i rizaka, no ona mera i kanali koje su našli nekadani zvjezdanci, nisu niti drugo, nego optičke varke. Postoje li i razumna bića, alična nama na Zemlji? Mnogi to uvažaju učenjaci ponudi. Prilikom nisu podesavat će se naskoro. Grad ima sed svega 134 župe.

„Osim grlića, mašta...“

Smje uprav svasta...“

Bio je objava ne govoriti ništa o razumnim bušinama na svemirskim tijelima. Našoj svetoj vjeri se nista ne protivi, a da i zamislimo, da i na razini svemirskim tijelima postoji mnogo živih bića, koja imaju razum i slobodnu volju, baš tako

Iz katoličkog svijeta

INSTITUT PIJO XII. osnovan je u Rimu sa zadanim, da priprema one mladiće, koji se žele posvetiti zvanju a području radiotehnike. Institut vodi jedna franjevac.

O. JOSIP FLAMAGAN, poznati osmilač Djetinja Grada boravi već nekoliko vremena u Evropi. Nedavno se zadržao i u Beču.

ZIVOTOPIS POKOJNOG KARDINALA GRANITA Pignatelli di Belmonte izšao je u Beču na njemačkom jeziku. Pokojnik je našao u Beču boravio duže vremena (od 1904.—1911. g.). Ostao je u ugodnoj uspostavljen kod svojih vjernika.

NA JUZNOM MAGNETSKOM POLJU, udaljenom 500 km od najbliže mlađinske postaje, radi već godinama nizozemski misionar Van der Velde. Ovaj misionar žrtvuje se za svojih 150 vjernika, koji rasprišeni po ogromnom ledenoj prostoru žive isključivo od lova, udaljeni hladnom zlomom od svakog događja s ostalim čovječanstvom. Ovaj je misionar nedavno izjavio, da smatra, da će svoj život proživjeti u sredini zadržavajući.

78 SVICARSKIH MISIONARA otislo je u 1947. godini u misiju. Od toga broja 42 su svrćenici, 12 braća, a 24 sestre. U **INDIJI** središnja je indijska vlast započela s uklanjanjem nepragmatične vlasti pokrajinskih radza. Prema izjavama misionara, ta će činjenica znatno olakšati prodiranje i širenje misije u umatrništvo same Indije.

SALEZIJANCI u g. 1947 imali su 30 novih kuća i zavoda u Evropi, Americi i Australiji. Zenska grana ove kongregacije ima 31 novu kuću u Evropi, Americi i Australiji.

U SVAKOM ZLU — ZRNO DOBRA.

Za vrijeme prologa rata u japanskom mjestu Jamagishi-u japanske su vlasti vlasti odlučile, da s kipa sv. Franje Kasavorskog skinu metalnu medaljonu, koji su potpadali pod materijal potreban za topovske metke. No prije nego što se imalo obaviti skidanje, jedan je sintolistički svećenik prema japskim običnjima na prije zamolio u posebnom obredu din sv. Franje za opreštenje, što se nagrdje njegov Kip. Tek onda su metalni medaljoni bili skinuti s kipa.

KATOLICI U LIBANONU. Libanonska država broji u svemu oko milijun i po stanovnika i od tog je broja 53 posto kršćana, dok je 36 posto katolika. Katolici su međutim dijele na brojne obrede. Maronita imade tako 332.000, grko-katolika 65.000, latinskog obreda 3.100, armenskih katolika 10.000, kaldejaca 1.400 i napokon sirskih katolika 5.000. Iako imaju različite obrede, ipak svr priznaju vrhovni autoritet sv. Oca u Rimu.

U BERLINU je 15. travnja završen tečaj za žensko pomoćno osoblje, koje će biti zaposleno različitim radom po župama. Usljed nestasice svećenstvene potrebe je što veći apostolat laika. Tako se većile dio posla, za koji nije potreban svećenički red, povjeravati osobama, koje su dobrom podukom osporobljene za „pomoćnice dušobrižnika“. Tečaj je trajao deset mjeseci.

U MÜNSTERU je biskup dr. Keller naredio, da se odmah pristupi održavanju tečaja, kojima će se laici osporobiti za katehetice i katehetice. Na taj način trebalо bi omolindati po svršenoj osnovnoj školi osigurati daljnji vjerski odgoj.

BUEVOS AIRES s preko tri milijuna stanovnika dobio je u novije vrijeme 35 novih župa. Sedam daljnih župa osnovat će se naskoro. Grad ima sed svega 134 župe.

kao i mi ljudi na Zemlji. Ta, Bog-Stvoritelj nije ničim vezan, da stvari samo nas, ljudje, na Zemlji. On je mogao i drugije stvoriti razumna bića, što je bilo. Da li je to bilo nacin, ne znam, no ne možemo znati ni dokazati, pogotovo s mogućnošću, da postoje i drugije razumna bića, ne može se napadati

U KRAKOVU održan je sastanak svih poljskih profesora bogoslovija. Sastanak je prisustvovan i biskup Sapieha, a glavno predavanje održao je poznati poljski filozof msgr. Kowalski.

PROFESOR NOGARA, koji već 28 godina upravlja papinskim muzejima, proslavio je svoju 80.-godišnjicu.

U HEIDELBERGU bit će na sveučilištu osnovana učiteljska stolica za katoličko naziranje na svjet.

FRANCUSKI KATOLICKI FRAVNICI održali su nečavno kongres u Lille-u. Kongres je prisustvovan i pariški kardinal-nadbiskup.

ČEŠKA PRAVOSLAVNA CRKVA, koja je prije slavila blagdan prema rimskom kalendaru, ove je godine prema određeni vlasti slavila Uskrs prema istočnom kalendaru.

O. DENEEUX (Dene) proživio je 44 godine kao misionar medju Koreancima. Bio je toliko obilježen, da je na koncu smrću cijela pokrajina ispratila na vječni počinak.

MIJISKI VIKARIJAT u DÁKARU imao zbor od odličnih prometnih veza sve predvjeđe za daljnji napredak. Međutim katolici su još uvijek malobrojni, i brojevi su još ubjedljivi, da je na koncu smrću cijela pokrajina ispratila na vječni počinak.

MISSIONAR o. Matej Edder prinenj je zbor svojih zasluga za pučku umjetnost u Španiji.

LIJEĆNIČKO UDRIJENJE s LUKE

osnovano su katolički lječnici i studenti medicine u Egiptu. Članovi se ovog udruženja pojedinočno obvezuju na mjesecne primjene sv. Pricesti, a kao društvo na besplatno lijejenje siromašnih bolesnika. Oni su besplatno cijepili protiv kolera preko 20.000 ljudi, kad je ova zaprijetila cijelom Egiptu.

SALEZIJANSKO GESLO za godinu 1948 je: „Budimo umjereni u upotrebljavanju sjetla i u njezi Ujele.“

KRSTENJE u PEKINGU. Iz Pekinga javljaju da se na sveučilištu u Fu Jen pokrstilo 11 studenata i 1 studentica.

OBNOVA KAPUCINSKIH MISIJA U ANGOLOU. Kapucini iz mlađinske provincije vraćaju se posle postige 150 godina u portugalsku Angolu u Afridi. Ondje je podnebje tako nepodnošljivo, da su ga p. zvali „grub misionare“. Ali u svu to, izrađata počelo se s obnavljanjem misija i u ovom kraju, gdje su misije nekad cjevle i male i svoje sveučilište.

U MILANU počelo se s popravkom slike „Posljednja večeर“ od glasovitog umjetnika Leonarda da Vinci. Ova je freska za vrijeme rata bila teško oštećena od bombardiranja.

PRIGODNO PROSLAVE 600 godišnjice osnutka praskog univerziteta praktičnih znanosti u Rijeci.

SVEĆENICI MOGU ISPOVIJEDATI I U AVIONU, ako ih putnici za to zamole. Ovu je dozvolu odobrio sv. Vlado.

SVEĆENICI mogu ispovjediti i u avionu, ako ih putnici za to zamole. Ovu je dozvolu odobrio sv. Vlado.

DUHOVNE PREDSTAVE U LINZU započele su 22. travnja o. g. s vodi ih Gustav Dietenbacher. Izvoditi će se na mjestu Jurja Rendelsa: »Bezimeni, a kojem je glavna lica sv. Pavao, sv. Narburgh, Claus von der Flüe, Marija Magdalena i sv. Florijan. Ljetos će se ove igre izvoditi i u Svičarskoj.

PEDOVNIČKE LOBOGRADNE PASTIRI

Tako se naziva ženski crkveni red, koji postoji već preko 100 godina. Ova red broji preko 10.000 sestara. Ova red ima svoje samostane u 42 različite države, većinom izvan Europe.

U katedrali u Šibeniku, kada je ona uređena za dogmu (nakad vjerski), da nijedne ne postoje razumno život, osim na Zemlji. On je mogao i drugi stvoriti razumno život, što je bio.

On je to bilo nacin, ne znam, no ne možemo znati ni dokazati, pogotovo s mogućnošću, da postoje i drugi razumni život, ne može se napadati

Rumen zore, kuda grane,
Kad se dan od noći difesi,
Misla moja leti stane
Do na otvar časti bijeti,

Ja Hostija dnevno primas,
Krista Tijelo i Krsta sveta,
Da u radu pomosć imam,
I naduladan Hša sjeta,

Bol na dušu kad se spasti,
Kad je tamo obavuti,
Vjera moja temelj čvrsti,
Melem slasti Hostija je.

ADMIRAL VRATIO SE U SAMOSTAN. Slavni admiral francuske ratne mornarice George Thierry d'Argenlieu (Tori Tiri Darziljenie) svakog je svoju admiralsku uniformu i obukou posjeđe 60 godina opet redovničko odjelo bosilj karmelit. U red karmelitima stupio je 1920. U drugom svjetskom ratu stupio je u francusku vojsku i toliko napredovao svojom hrabrosti, da je bio promaknut u čin admirala mornarice. Izvrsna svećenika posjećuje se opet u samostan.

IZLOŽBA KATOLICKOG ODGOJA u HAAGU (NIZOZEMSKA) otvorena je 27. ožujku prilikom sada godišnje osnutke Udruženja za katolički odgoj. Na izložbi su bili prikazani naporci katoličkih pedagoških tokom proših 30 godina. Država je obavila tom prilikom, da će katolički sveučilištu u Izozemsku dati isto toliku potporu kao i državnom.

NAJSTARJI SLOVACKI SVEĆENIK Ljuboslav Šilas umro je u dobi od 92 godine. U mladosti bio je vrlo bolezljiv, tako da je za svećenika zaređen samo, zbor njegove vrue želje da kao svećenik uređen. Međutim on je eto preživio sve svoje vršnjake!

U UTREHTU je, prigodom otkriva

rimskie bazilike iz 3. stoljeća naden grob Ibizanskog (ilijskog) biskupa, koji je od 4. 1474 živio u Utrehtu u progostvu. Ovdje je ovaj napisao povijest Francuske. U hraslovoj skripti, koja se pretvorila govorova sva u prah, naden je kafel i jedna brončana daska.

Naši pokojnici

Dne 5. svibnja o. g. premilno je našao kratke bolesti prečasni g. **ANTO ALAUPOVIC**, kanonik i dugogodišnji župnik Novom Sarajevu. Vodio je novosarajevsku župu od nejmaju osnivača g. 1906. sve do svoje smrti. Uživa je veliki ugled u Sarajevu. Bio je biran preko 20 godina za predsjednika „Napretnika“. Počinuo u miru Božjem!

— — —

KATEKIZAM za III. i IV. razred osnovnih škola, koji je početkom ove godine stampao Drustvo sv. Cirila i Metoda u Zagrebu, ved je posve raspštam. — Katekizam je u L. I. II. razred još nema u prometu, a naručiličina će se razraslati, netom stignu iz tiskare.

— — —

U fond „Gore srca“ darevali su: U. K. Omšak, Din. 50.—, A. M., Split Din. 55.—, B. A. Dubrovnik Din. 5.—, S. U. 2minj Din. 100.—, C. E. Đakovik Din. 50.—, L. S. Slav. Brod Din. 10.—, N. N. Vardi Din. 500.—, N. N. Din. 500.—, G. J. Pula Din. 25.—, G. S. Pula Din. 25.—, N. N. Zagreb Din. 100.—, F. B. Visoko Din. 70.—, S. J. Čarevđar Din. 100.—, N. N. Bjelovar Din. 20.—, F. V. Tuzla Din. 10.—, Z. M. Jakšić Din. 34.—, N. S. Zuljan Din. 200.—, M. J. Zagreb Din. 45.—, B. A. Kaštel Din. 60.—, N. N. Vrliča Din. 50.—, C. S. Tijesno Din. 100.—, Z. M. Nova Gradiška Din. 50.—, Ljubljana Din. 60.—, Z. M. Lanišće Din. 150.—, N. N. Zagreb Din. 100.—, K. K. 2. M. Fojnić Din. 100.—, N. N. Kutina Din. 100.—, N. O. Otočac Din. 100.—, Bogoslovi, Rijeka Din. 80.—, N. N. Župljana Din. 50.—, N. N. Tresnje Din. 50.—, A. S. Trsat Din. 350.—, J. L. Trsat Din. 50.—, J. M. Rosopnjak Din. 20.—, N. N. Primosten Din. 100.—, M. L. Komiza Din. 25.—, J. M. Zagreb Din. 60.—, M. Brusni Din. 100.—, L. M. Osmjak Din. 15.—, N. N. Šibenik Din. 30.—,